

## Lykkedagen

Jeg sto opp i dag klokken 7. Jeg visste ikke at dette kom til å bli lykkedagen min. Jeg startet som vanlig med å finne posen jeg tok alt det verdifulle oppi. Jeg startet å lete etter plast, papir og andre ting jeg kan få penger for. Solen stekte i dag og det gjorde at det stinket enda mere.

Mesteparten av søppeldynga er stupp. Det er det samme som menneskebers. Når sola skinner på det, har man lyst til å kaste opp. Klærne minne er en blå fillete ola shorts. Vi går ikke med sko, vi føler oss fram med føttene.

Da jeg startet å lete fant jeg litt papir mellom litt illeluktende stupp. Det er det vi vanligvis finner.

Jeg lette i noen timer til jeg kom bort til der de rike kaster søpla si. Der er det ikke så mye stupp, fordi de rike har doer. Da jeg flyttet på en papirbit, fant jeg en blå veske med masse pynt på. Da jeg åpnet den, lå det en lommebok, en telefon, en nøkkel med adresse på og et gullarmbånd med små diamanter på.

Etter den dagen ble livet min helt annerledes, og jeg jobbet aldri på dynga lenger.